

વિપ્રચના

સાધકોનું માસિક
પ્રેરણાપત્ર

બુદ્ધવર્ષ ૨૫૫૧ ♦ માગસર પૂર્ણિમા ♦ ૨૪ ડિસેમ્બર ૨૦૦૭ ♦ વર્ષ - ૮ ♦ અંક - ૮ ♦ સંલગ્ન અંક - ૬૨

ધર્મવારી

દહરા ચ હિ બુદ્ધા ચ, યે બાલા યે ચ પણ્ડિતા ।
અદ્ભા ચેવ દલિદ્વા ચ, સબ્બે મચ્છુપરાયણા ॥

- દશરથ જાતક - ૪૬૧-૮૭

ધર્મા અને બૃદ્ધ, મૂર્ખ અને પંડિત, ધનવાન અને નિર્ધન બધાં
મરણાધ્યમાંથી.

વધો પારમી ક્ષાંતિની

પારમી અથવા પારમિતા કહે છે પરિપૂર્ણતાને. એ સહાગુણોની પરિપૂર્ણતા કે ને કોઈ પણ બોધિસત્ત્વને સંબોધિ પ્રામ કરવાને માટે સામર્થ્ય પ્રદાન કરે છે કે કે ને કોઈ પણ મનુષ્યને ભવસાગરની પાર જવામાં સહાયક સિદ્ધ થાય છે. દસ પારમિતાઓમાંથી ક્ષાંતિનું એટલે તિતકાસ, સહિતશુદ્ધા, સહનશીલતાનું વિશિષ્ટ મહત્વ છે. ભવસાગરની ભરતીનાં પ્રચંડ મોંને ધર્મ-ધૈર્ય સાથે સહન કરી લેવાં, અધિયમાં અધિય રહ્યવિદાક ઘટનાના સંયોગથી પણ ચિત્તને વિચલિત નથ્યા દેવું, પ્રિયમાં પ્રિયના વિધોગે પણ અંતરતમની સમતા સલામત રાખવી - આજ ક્ષાંતિની પારમીને પરિપૂર્ણ કરવી તે છે.

ને બોધિસત્ત્વ પોતાની સધળી પારમીઓને પરકાઢા સુધી પરિપૂર્ણ કરીને ભગવાન જીતમના નામથી સમ્યક સંબુદ્ધ બન્યા, એમાંથી અનેકાનેક પૂર્વનન્મોમાં પોતાની ક્ષાંતિ પારમી પરિપૂર્ણ કરવાનો પણ સફળ પ્રયત્ન કર્યો.

પત્ર - વિચ્યોગ

ભવસંચારશુદ્ધા એક જીવનમાં બોધિસત્ત્વ વારાણસીના એક ભ્રાહ્માણ કુળમાં જન્મ્યા. મૌટા થથા, પોતાના પરિવારના પ્રમુખ બન્યા. એમની સાથે એમની પત્ની, એક યુવાન પુત્ર, એક યુવાન પુત્રવૃદ્ધ, એક યુવાન પુત્રી અને એક દાસી હતાં; આમ છ જગ્યાનો સુખી પરિવાર હતો. પરિવારના ભરાગ-પોણાને માટે બોધિસત્ત્વ નગરની બહાર ભેતીવાડી કરતા હતા, અને યુવાન પુત્ર એનો સાથ દેતો હતો.

સદાની માફિક એક દ્વિસ તેઓ પોતાના ખેતર પર કામ કરી રહ્યા હતા. સ્વયં હળ ચલાવવામાં નિમચ હતા, યુવાન પુત્ર ખેતરોનો કૂડો-કચરો એકઠો કરીને એને બાળવાના કામમાં લાગ્યો હતો. એટલામાં કૂડા-કચરાના ઢગલામાંથી એક કોધી નાગ નીકળ્યો અને એઝે પુત્રને ઉસી લીધો. થોડીવારમાં નાગ-વિષ આખા શરીરમાં સમાઈ ગયું અને ખેડૂતનો પુત્ર બેહોશ થઈને ત્યાં જ પડી ગયો. બોધિસત્ત્વ દૂરથી પોતાના પુત્રને પડી જતાં જોયો તો સમીપ ચાલ્યા આવ્યા, પરંતુ ત્યાં સુધીમાં પુત્રના પ્રાગંપને ઉડી ગયા હતા. બોધિસત્ત્વ મૂત શરીરને ઉઠાવીને સમીપના એક જાણી છાયામાં સુવાડી દીધું અને એને કપડાથી ઢાંકી દીધું. વ્યકૃત થયા વિના તેઓ પુનઃ હળ ચલાવવાના કામમાં લાગી ગયા.

થોડી વાર બાદ જોયે કે ખેતરની સમીપની પગદંડી પરથી એક અન્ય ખેડૂત નગર તરફ જઈ રહ્યો છે. બોધિસત્ત્વ એને પ્રાર્થના કરી કે તે

એની ધરવાળીને એક જાગુકારી પહોંચાડી હે. જાગુકારી એ હતી કે ધરની ને દાસી નિત્ય બપોરે પિતા-પુત્રનું ભોજન લઈને ખેતર પર આવતી, તે આને કેવળ એકનું જ ભોજન લઈને આવે. પહેલાં ભોજન લઈને એકલી દાસી આવતી, આને પરિવારના બધાં લોકો સ્વચ્છ વલ્લ પહેલાને, પોતાની સાથે સુંગંધિત કૂલ લઈને આવે.

આ જાગુકારી જ્યારે રાહદારીએ ભ્રાહ્માણીને આપી તો એ તત્કાલ સમજી ગઈ કે એનો પુત્ર નથી રહ્યો. પરંતુ આદુ:ખદ માહિતી મેળવીને ભ્રાહ્માણી વિચલિત ન થઈ. પરિવારના અન્ય જાગ પણ અવિચલિત રહ્યા, અને બોધિસત્ત્વના આદેશ અનુસાર ખેતર તરફ ચાલી નીકળ્યા. એમાંના કોઈએ ન તો રંદન-કંદન કર્યું કે ન વિલાપ-પ્રવાપ.

બોધિસત્ત્વ પોતાના હેઠક જીવનમાં ધર્મનું જીવન જીવતાં જીવતાં કોઈ ને કોઈ પારમીને પુષ્ટ કરવાનું કામ કરે છે. તેઓ કેવળ સ્વયં ધર્મનું જીવન જીવીને નથી રહ્યી જતા, બલ્કે પોતાના સ્વજન-પરિજન, મિત્ર-બંધુઓને પણ ધર્મય જીવન જીવવાનો ઉપદેશ દેછે. આગળ જઈને સ્વયં સમ્યક સંબુદ્ધ બને ત્યારે એમાંથી અનેકોને શુદ્ધ ધર્મના માર્ગ પર આડુઢ કરાવીને ભવમુક્તિ તરફ આગળ વધવાનું ઉચિત નિર્દેશન કરવું પડ્યો, એટલે હેઠક જીવનમાં અન્યાં મેત્રી-વિત્તથી ધર્મદિશના(ધર્માપદેશ) દઈ શકવાનું સામર્થ પણ વધારે છે. અતઃ બોધિસત્ત્વ પોતાના પૂરા પરિવારને ગૃહસ્થની જવાબદારીઓ કુશળતાપૂર્વક નિભાવતાં શુદ્ધ ધર્મમાં પ્રતિષ્ઠિત થવાનો નિત્ય ઉપદેશ દેતા હતા અને સ્વયં પણ ધર્મનું જીવન જીવીને બધાને માટે પ્રેરણાદાયક આદર્શ પ્રસ્તુત કરતા હતા. એમાંથી પોતાના પરિવારજનોને એ જ ઉપદેશ દીધો હતો કે શીલનું પાલન કરો. પ્રસત્રચિત્ર યથાશક્તિ દાન દો. સાધના કરતાં કરતાં ચિત્તને વશમાં કરીને ઉદ્ય-વયનો બોધ જગવીને ચિત્તને નિર્મળ કરતાં રહ્યો. સમય સમય પર મરાગાનુસ્મૃતિની ભાવનાને સબળ કરતાં રહ્યો અને નિસર્જના નિયમોની આ સચ્ચાઈ સમજતાં રહ્યો કે જે જન્મે છે એ વહેલો- મોડો મૃત્યુને પ્રામ થશે જ. મૃત્યુની ચુંગાલમાંથી એક પણ પ્રાણી બચી નથી શકતું. બોધિસત્ત્વ સ્વયં મરાગાનુસ્મૃતિની સાધનામાં પાડી ગયા હતા અને એમાં પોતાના પરિવારને પણ પકડ્યો હતો.

જ્યારે પરિવારના ચારે ય લોકો ધરેથી ખેતર પર આવ્યા તો જે વાતની આશંકા હતી તે સામે જોઈ. પરંતુ યુવાન પુત્રનું મૃત શરીર જોઈ

ન કોઈ રહ્યું કે ન કોઈ એ છાતી પોટીને વિલાપ કર્યો. બધાં ચિતાને માટે આસપાસ લાકડાં વીજુલા લાગ્યાં. થોડી વારમાં ચિતા તેથાર થઈ ગઈ. બધાંએ મળીને મૃત શરીરને ચિતા પર સુવારું. પોતાની સાથે લાવેલાં સુગંધી પુષ્પો એના પર ચઢાવ્યા અને ચિતા પ્રકલ્પિત કરીને બધાં એની સમીપ બેસી ગયાં.

એક વિકિત આ બધી ઘટના જોઈ રહી હતી. બધું જોઈને એ વિસ્તય-વિભોર થઈ ઉઠી. સમીપ આવીને એણે ખેડૂત સાથે વાતિલાપ આરંભ કર્યો. એણે પૂછ્યું.

- “શું કોઈ પશુને બાળી રહ્યા છો ?”
- “નહિ, આ પશુ નથી, મૃત મનુષ્યનું શરીર છે, જેને અમે બાળી રહ્યા છીએ. બોધિસત્ત્વે ઉત્તર આપો.”
- “તો આત્મારો કોઈ દુષ્મન હશે ?”
- “દુષ્મન નહીં, આ મારો એકનો એક પુત્ર હતો”
- “તો શું પુત્રની સાથે તમારા સંબંધો બગડી ગયા હતા ?”
- “નહિ, ભાઈ, નહિ. આ મારો અત્યંત પ્રિય પુત્ર હતો.”
- “તો આ એકના એક પુત્રને ખોઈને તમે રડતા કેમ નથી ? વિલાપ કર્મનથી કરતા ?”
- “જે ગયો તે ગયો. જેમ સાપ પોતાની કાંચણી છોડીને ચાલ્યો જાય છે એમ જ આ પોતાનું શરીર છોડીને ચાલ્યો ગયો. હવે વિલાપ કરવાથી શું મળશે ? વિલાપ કરવાથી તો એ પણો આવવાનો નથી ?”

આગંતુકે એ જ પ્રશ્ન મૃત યુવાનની માતાને કર્યો. એણે કહ્યું - “પિતાનું હદ્દ કઠોર હોઈ શકે છે, પણ તું તો નવ મહિના પેટમાં પોપીને જન્મ દેનારી, સ્તનપાન કરાવીને એનું પોપણ કરનારી મા છી. માનું હદ્દ તો બહુ કોમળ હોય છે. એકનો એક પુત્ર ખોઈને પણ તુંકેમ રહતી નથી !”

આ જ પ્રકારે મૃતકની પત્નીને પણ એણે પ્રશ્ન કર્યો - “તારું તો સર્વસ્વ લુટાઈ ગયું. આ નાની ઉમરમાં તે તારો સુહાગ ખોઈ નાખ્યો છતાંયાં કેમ રહતી નથી !”

આવો જ પ્રશ્ન એણે મૃતકની બહેનને કર્યો - “બહેનને પોતાનો ભાઈ અત્યંત વહાલો હોય છે. તું કેવી બહેન છો, જે આવા ભાઈને પણ કંદન નથી કરતી ?”

ત્યાર બાદ એણે ઘરની દાસીને પૂછ્યું “મૃતક વિકિત અવશ્ય તારી સાથે અત્યંત કટુતાભયો કઠોર વ્યવહાર કરતી હશે એટલે તું એના મરવા પર વિચિત્ર નથી.”

દાસીએ કહ્યું - “એ ઘરનો લાડકો અત્યંત મુહૂર્ભાગી હતો. બધાંની સાથે એનો વ્યવહાર અત્યંત મધુર હતો એ બધાનો વહાલો હતો, બહુ સુલક્ષણો હતો”

- “છતાંય કોઈ રહ્યું નહીં ?”

બધાંનો એ જ ઉત્તર હતો - “રોવાથી કોઈને શું મળશે, બલા ? આ બોલાવ્યા વિના આવ્યો હતો અને આજ્ઞા લીધા વિના ચાલ્યો ગયો. સંસારમાં જીવન જ અનિશ્ચિત હોય છે, મૃત્યુ તો બધાંનું નિશ્ચિત જ છે. પોતાનાં કર્માને અનુસાર પ્રાગું આવે છે અને પોતાનાં કર્માને અનુસાર ચાલ્યાં જાય છે.

યથાગતો તથાગતો તત્થ કા પરિદેવના ?

જેવો આવ્યો એવો ચાલ્યો ગયો, એને માટે રોવા - ધોવાનું શાને ?

જનારો ચાલ્યો ગયો. આ જે નિષ્ઠાળ શરીર ચિતા પર બળી રહ્યું છે, એ શું જાગે કે અમે એના માટે રડી રહ્યાં છીએ ? રડીને આપાણે નથી તો આપણું ભલું કરતાં કે નથી બીજાં કોઈનું. રડીને સ્વયં પણ દુઃખી થઈશું, બીજાંને પણ દુઃખી કરીશું.

તર્સ્મા એતં ન સોચામિ ગતો સો તસ્સ યાગતિ ।

જનારો પોતાના કર્માનુસાર એની જેવી ગતિ છે તાં ચાલ્યો ગયો, એને માટે અમે શીક નથી કરતા.”

આ પ્રકારે બોધિસત્ત્વે આ જીવનમાં સ્વયં પોતાની જાંતિ પારમી વધારી તથા પોત-પોતાની જાંતિ પારમી વધારવામાં પરિવારજનનોને પણ સહાયક બન્યા.

પત્ની વિયોગ

બોધિસત્ત્વના કોઈ એક જીવનમાં એમની અત્યંત દુષ્પવતી યુવાન પત્ની રોગગ્રસ્ત થઈને કાળના ચાસમાં સમાઈ ગઈ. લોકો એ સુંદર યુવતીને મૃત જોઈને વ્યાકૂળ થઈ રહ્યા હતા, પરંતુ બોધિસત્ત્વ પોતાની પ્રિય પત્નીના મરાગથી જરાપણ વિચલિત નહોતા. આવી અવસ્થામાં સામાન્ય લોકો પત્ની શોકમાં એટલા વ્યાકૂળ થઈ જય કે ન જાય, ન પીએ, ન નહ્યાય, ન ધૂમે, ન પોતાના કામધંધામાં લાગે, બલ્કે સ્મશાન ભૂમિના ચક્કર ખાતાં ખાતાં રોતા - કંળતા વિલાપ કરતા રહે.

પરંતુ બોધિસત્ત્વે એવું કશું ન કર્યું. જ્યારે લોકોએ કારણ પૂછ્યું તો એમનો આજ ઉત્તર હતો :-

“જેનો સ્વભાવ તૂટવાનો છે તે વહેલું મોહું તૂટે જ છે. હેડેક પ્રાગું મરાગધમી છે. આ જ એનો સ્વભાવ છે. એ મરે જ છે. નિસર્જના નિયમો અનુસાર, આ પણ મૃત્યુને પ્રામ થઈ ગઈ. એમાં રોવાનું શું ? જ્યાં સુધી જીવિત હતી ત્યાં સુધી મારી કાંઈક (પત્ની) થતી હતી. એ મારી સેવા કરતી હતી અને હું એની દેખભાગ કરતો હતો. મર્યાદાદે પોતાના કર્માનુસાર કોઈ અન્ય લોકમાં જન્મી છે. હેવે એ મને શું થાય ? હું એનો શું થાઈ ? રોવાથી ન મને લાભ થશે, ન એને.”

આમ બોધિસત્ત્વે આ જન્મમાં પણ જાંતિની પારમી પુષ્ટ કરી.

મોટા ભાઈનો વિયોગ

કોઈ એક જીવનમાં બોધિસત્ત્વ એક ધનવાન ગૃહસ્થના ધરે જન્મયા. સમય જતાં માતા - પિતાનો દેહાંત થયો એમનો મોટો ભાઈ બધો કામધંધો સંભાળતો. બોધિસત્ત્વ સહિત આખાઓ પરિવાર મોટાભાઈ પર આશ્રિત હતો. એના જ સહારે બધાં જીવતાં હતાં. પરંતુ શીધ જ કોઈ રોગનો શિકાર થઈને એ પણ મૃત્યુને પ્રામ થયો. બોધિસત્ત્વે ધર્મ - ધૈર્યપૂર્વક આ આધાતને સહન કર્યો. રોઈ - રોઈને વિલાપ કરત તો પોતાની પણ હાનિ કરત અને પરિવારના અન્ય લોકોની પણ. પોતાના મૃત ભાઈને પણ કાંઈ લાભ ન પહોંચાડવા પામત. અતઃ જાંતિ પારમીનું સંવર્ધન કરતાં કરતાં તેઓ રૂદ્ધની - કંદનથી સર્વથા વિમુખ રહ્યા. લોકોએ પદ કર્યો તો એમણે બધાંને ધર્મ સમજાવીને સાંત્વના આપી. “બધાં પ્રાગું મરાગધમી છે. સમય આવતાં શરીર ખંડિત થાય જ છે. એના માટે વિલાપ કરવાનો મતલબ નથી, નિરથક છે.”

પિતામહનો વિયોગ

કોઈ જીવનમાં બોધિસત્ત્વ એક ધનવાન ગૃહસ્થના ધરે જન્મયા. મોટા થયા તારે એમના દાદા કાળગ્રસ્ત થયા. બોધિસત્ત્વ દાદાના

વિખૂટા થવાથી વિચલિત ન થયા. પરંતુ, એમના પિતા પોતાની ધીરજ ખોઈ બેઠા. એમનું તુદન કંદન રોકયું રોકાતું નહોતું. એગે પોતાના પિતાના મૃત શરીરનો અચિસંસ્કાર કરીને એના અસ્થિ-અવશેષો પર એક છત્રી બનાવી. અને ત્યાં જઈને નિય વિલાપ કરતો. બોધિસત્ત્વે પોતાના પિતાને સમજવવાની બહુ કોશિશ કરી, પાણ અસફળ રહ્યા. ત્યારે એમને એક યુક્તિ સૂઝી. તે કયાંકથી એક મરેલો બળદ લઈ આવ્યા અને એની સામે લીલુંઘમ ધાસ અને શીતળ જળ રાખીને તુદન કરવા લાગ્યા કે એ ફરીથી જીવતો થાય અને આ આહાર ગ્રહણ કરી લે. લોકોએ બહુ સમજવા પાણ એ તો તુદન જ કરતા રહ્યા. લોકો સમજવા કે યુક્ત ખરેખર પાગલ થઈ ગયો છે, જે આ મરેલા બળદને જીવતો કરીને આહાર ખવડાવવા ઈચ્છે છે.

પિતાએ આ બહું સાંભળ્યું તો બહુ ગેભરાયો. પિતૃ વિયોગના શોકને ભૂલીને હવે તે પુત્રને માટે ચિંતિત થઈ ઉઠ્યો કે આવો સમજદાર યુવક પાગલ કેમ થઈ ગયો? એગે પોતાના પુત્રને સમજવવા માંથું કે રોવું નિરસ્યક છે. આ મરેલો બળદપુનઃ જીવીનહીં શકે, આ સાંભળીને બોધિસત્ત્વે કહ્યું.

“પિતાજી, બુઝો આ બળદના તો માયું, મોહું, પેટ, પગ આદિ બધાં અંગ સલામત છે અને પ્રત્યક્ષ દેખાઈ રહ્યા છે. મારા રોવાથી એ અવશ્ય જીવતો થશે. આપ પિતામહને માટે રોડો છો જેનું આખું શરીર બળી ચૂક્યું છે, થોડાંક હાડકાં માત્ર બચ્યાં છે. જે આપના રોવાથી આ હાડકાં જીવતાં થઈ જશે તો મારા રોવાથી આ મરેલો બળદ કેમ જીવતો નહિ થાય ? ” આ સાંભળીને પિતા હોશમાં આવ્યા. આ પ્રકારે બોધિસત્ત્વે પોતાની ક્ષાંતિ પારમી વધારી અને પિતાને પાણ ધર્મનું બળ પ્રદાન કર્યું.

પિતાનો વિયોગ

અગણિત ભવ-સંસરાણની એક ભવ-શુંખલામાં બોધિસત્ત્વ દ્વારાથું રામ બનીને જન્મ્યા. પિતાના આદેશ પર એમારો રાન્ય ત્યારીને સીતા અને લક્ષ્માગ સહિત વન-ગમન કર્યું. થોડા સમય બાદ

ઘમકોટ ખાતે શિબિર માટે રસે. વ્યવરથા

(૧) અમદેલી, ઘારી, બગસરા, સાવરંકુલાથી આવતા સાધકો માટે :-

ઉપરોક્ત સ્થળોથી આવતા ભાઈ-ભાનેનો માટે ૧૦ દિવસીય શિબિરની સ્પે. ઘમકોટ કેન્દ્ર ખાતે વ્યવસ્થા રાખેલ છે. તારીખ : ૬ થી ૧૩ જાન્યુઆરી - ૨૦૦૮. કેન્દ્ર પર આવવા - જવાની વાહનની સીધી વ્યવસ્થા કરવામાં આવશે.

આ માટે નીચેની વક્તિઓનો સંપર્ક કરવો.

અમદેલી : ૧) દ્વારકાદાસ લલાડીયા : ૫૧/બી, શ્રીરંગ સોસાયટી,
ફોન : (૦૨૭૮૮) ૨૨૩૮૮૩, ૮૪૨૬૨ ૩૧૪૪૮

૨) અશોક ભુવા : સાગર STD PCO, ચિત્તલાંડ,
મો. : ૮૮૨૫૩ ૭૩૬૪૬

ઘારી : જૈનદીન સુવાણા : C/o. સુવાણ મેડિકલ સ્ટોર,
મો. : ૯૮૦૪૦ ૬૧૬૦૫

બગસરા : દર્શનભાઈ ઠાકર : ઠાકર ન્યુઝ એજન્સી,
ફોન : (૦૨૭૮૬) ૨૨૨૩૩૩

સાવરંકુલા : કે. એમ. સાદરાણી : જલારામ સોસાયટી.
ફોન : (૦૨૮૪૫) ૨૩૫૧૨૪

પિતાનું મૃત્યુ થયું અને ભરત એને આગ્રહપૂર્વક પાછા રાન્યાની લઈ આવવા માટે વનમાં પહોંચ્યા. બોધિસત્ત્વ રામને જયારે પિતાના મરાણના સમાચાર મળ્યા તો તેઓ રબમાત્ર વિચલિત ન થયા. એ સમયે લક્ષ્માગ અને સીતા ફળ-કુલ વીણવાને માટે બહાર ગમેલાં હતાં. રામ જાગતા હતા કે એ બનેના હૃદય બહુ કોમળ છે. આ દુઃખ સમાચાર સાંભળીને તેઓ વાકુળ, વિચિત્ર થઈ ઉઠ્યો. અતઃ એમના પાછા ફસ્તાં રામે બહુ હત્યપૂર્વક આ કઢવા સમાચાર સંભળાવ્યા કે નેથી તેઓ આ દુઃખને સહી શકે. પરંતુ તેઓ બને અત્યંત વાકુળ થઈ ઉઠ્યાં. ભરત તથા એની સાથે આવેલો આખો રાન્યપરિવાર તો તુદન-કંદન કરી જ રહ્યો હતો. ક્ષાંતિ પારમિતાના ધર્મી બોધિસત્ત્વ રામે બધાને ધીરજભર્યો ધર્મ ઉપદેશ આપ્યો અને સમજાવ્યું.

“બહુ વિલાપ કરીને પાણ આપાણે મૃત પિતાને જીવિત નથી કરી શકતાં. પ્રિય-વિયોગ ના સમયે તુદન-કંદનથી જે કોઈનું ભલું થતું હોત તો આપાણે બધાંએ અવશ્ય રહ્યું જોઈએ, પરંતુ એનાથી તો આપાણી અને બીજાંની હાનિ થાય છે. રોવાવાળો પોતાની જત પ્રત્યે હિંસા કરે છે, બીજાનું તુદન વધારીને એમના પ્રતિ પાણ હિંસા કરે છે. રોવા - હૂટવાથી મૃત વ્યક્તિને પાણ કોઈ લાભ નથી થતો. અતઃ રહ્યું નિરસ્યક છે. સમજદાર માણસે આવા સમયે મનમાં દુઃખ જાગતાં જ એને તુરંત દૂર કરી દેવું જોઈએ. જેમ ઘરમાં આગ લાગતાં જ એને તુરંત બુઝાવી દેવાય છે બરાબર એ જ રીતે.”

બોધિસત્ત્વ રામના ધર્મોપદેશથી બધાનું તુદન-કંદન બંધ થયું. આ પ્રકારે બોધિસત્ત્વે પોતાની ક્ષાંતિ પારમીનું સંવર્ધન કર્યું તથા બોધિસત્ત્વે પોતાનું કલ્યાણ સાધી લઈએ.

કલ્યાણ મિત્ર, સત્યનારાયણ ગોચન્કાજી

(૨) જામનગર, ખંબાળીયા, ભાણવડ અને પોરબંદરથી આવતા સાધકો માટે :-

ઉપરોક્ત સ્થળોથી આવતા ભાઈ-ભાનેનો માટે ૧૦ દિવસીય શિબિરની સ્પે. ઘમકોટ કેન્દ્ર ખાતે વ્યવસ્થા રાખેલ છે. તારીખ : ૨૦ થી ૨૭ જાન્યુઆરી - ૨૦૦૮. કેન્દ્ર પર આવવા - જવાની વાહનની સીધી વ્યવસ્થા કરવામાં આવશે.

આ માટે નીચેની વક્તિઓનો સંપર્ક કરવો.

જામનગર : ૧) ઈન્દ્રભેન મોડા : ૧૧-દુધવીર, સ્ટેટ બેંક સામે, સરેસેક્શન રોડ. ફોન : (૦૨૮૮) ૨૪૫૬૦૮૦, ૮૪૨૭૨ ૭૧૦૦૨

૨) રમેશભાઈ મહેતા : ફોન : (૦૨૮૮) ૨૬૭૭૭૬૧

ભાણવડ : ૧) કલ્યાણબેન ભરાડ : દિવારી સોસાયટી, ૦૨૮૫૬-૨૩૩૬૬૪, મો. : ૮૪૨૭૨ ૩૧૬૨૭

૨) હિતેપદાસાંગી : ૦૨૮૫૬-૨૩૨૦૭૮ મો. ૮૪૨૭૨ ૮૩૭૬૨

પોરબંદર : હરીશભાઈ મોડા : ‘ચંપ્રમા’, ૧૧-નવોકુંભારવાડી, ચાણઘોડલેનની પાછળા, ફોન : (૦૨૮૬) ૨૨૪૪૩૩૭, ૮૨૨૭૬ ૩૦૬૧૪

ખંબાળીયા : કિશોરભાઈ દાસાણી : રાન્ડડાર રોડ, ફોન : ૦૨૮૩૩ ૨૩૨૧૦૪ મો. : ૮૪૨૭૫ ૭૩૩૮૦

દાંગદા-હુળવદ માટે ૧૬ થી ૩૦ માર્ચ-૨૦૦૮ દરમાન સપે. શિબિર.

સુરેન્દ્રનગર-વિરમગામ માટે ૨ થી ૧૩ એપ્રિલ-૨૦૦૮ શિબિર.

સંપર્ક સ્થળોનો હ્યેપીની પત્રીકામાં જાહેર કરવામાં આવશે.

સાધકોના પત્રો : ગુરુજીના ઉત્તરો

પત્રો : ૧ સાધના માટે વહેલી સવારના સમયને તમે સારો શામાટે કહો છો ?

ઉત્તર : વહેલા સૂર્યનું અને વહેલા ઊઠવું સારી આદન છે. એ તમને સાચ - નરવા રાખશે - નીરોળી રાખશે. તમારા રોજના અભ્યાસ માટે પાગ વહેલી સવારનો સમય સારો છે. કારણકે એ સમય એવો છે, જ્યારે બીજાં બધાં સૂતાં હોય. જ્યારે લોકો જગતાં હોય, ત્યારે વધુમાં વધુ તૃષ્ણું વાતાવરણ હોય - દરેક જાગું તૃષ્ણું જગતનું હોય. તેથી આખું વાતાવરણ તૃષ્ણું વાતાવરણ બનેલું બની જય છે. આવી સારી રીતે સાધના કરી શકાય નહીં : માટે બધાં સૂતાં હોય ત્યારે સાધના કરો. એ ઉત્તમ સમય છે.

પત્રો : ૨ એક દદેશાં સેવાઈ રહી છે, કે મુંબઈમાં જે પેગોડા બની રહ્યો છે, તે વિપ્રશ્યનાના બીજો એક સંપ્રદાય બની જવા તરફ કદાચ દોરી જાય ?

ઉત્તર : જે તમારા આ આચાર્ય પાસે તેની નિંદણીના થોડાક વધુ વરસો હોય - (જે હજુ થોડુંક વધારે જીવશે) તો તમે જેશો કે એ એટલો કદક છે કે તેનું કશું જ કોઈને કરવા દેશે નહીં, જે સંપ્રદાપિકતા તરફ વળાંક લઈ શકે. જે આ પેગોડા જ બુધ્યની શિક્ષાને કોઈ પણ કે સંપ્રદાય બનવાનું સાધન બની જય તો આપણી શિક્ષા પૂળમાં ગઈ, નકામી ગઈ ! જે આ પેગોડાનો

ઉપયોગ એવા લોકો માટે થાય કે જે આવીને પ્રાર્થના કરવા લાગે : “ઓ પેગોડા કૃપા કરીને મને આ આપ, કૃપા કરીને મને તે આપ, મને આ જેઈએ. મને તે જેઈએ.” ... તો આખી વસ્તુ યોક્કસ સંપ્રદાય બની જશે.

પાગ, આપણો આ પેગોડાનો ઉપયોગ ધર્મની જાચી રીતે કરવાના છીએ. તે એ છે કે, આ પેગોડા વધુ ને વધુ લોકોને વિપ્રશ્યના વિષે માહિતગાર કરશે. લોકો પહેલાં કુતૂહલથી પ્રેરાઈ પેગોડા જેવા આવશે : “ વાહ, શું ભવ્ય ઈમારત છે, ચાલો જેઈએ. એમાં શું હોય !” અને પછી તેઓ ત્યાં (પેગોડામાં) આવશે, એટલે તેમને બધી માહિતી મળશે : “ જુઓ, આ બુધ્ય હતા, અને કેવા બુધ્ય, એમાંથી શું શીખવું, અને એમના જીવનમાં શું બન્યું ... વિપ્રશ્યનાને હુનિયાના સારા ધર્મ - ગુરુ - વિશ્વગુરુ બનાવ્યા, અને લોકોને કેટલો લાભ થયો.” આપણો આ માહિતી આપીશું અને દશ-હજાર લોકો - જેઓ જેવા આવ્યા હોય, તેમાંથી ક્ષક્ત સો જાગું પાગ લાભ મેળવશે, અને બાકીના માત્ર વિપ્રશ્યનાનો સાચો સેદેશ. (તો હેતુ સર્યો). તો આપણો જેઈશું કે બીજો સંપ્રદાય તીબ્રો કરવા માટે કોઈને પાગ આ પેગોડાનો ઉપયોગ કરવા મળે નહીં. નહિતર, આપણો હેતુ માર્ગો જશે.

દોહા ધરમના

ધરમ ચિત્ત કી ચેતના, ધરમ ચિત્ત કા ભાવ ।
ધરમ નિયતિ કા નિયમ હૈ, ધરમ નિરાર્ગ સ્વભાવ ॥

સકલ વિશ્વ પર ધરમ કી, અટલ કુકૂમત હોય ।
કુદરત કા કાનૂન હૈ, સબ પર લાગુ હોય ॥

હો સજ્જય, જિર્જય હો, સબ કુદરત આધીન ।
ઈસ કુદરત કો સમજ કર, કરે દુખો કો ક્ષીણા ॥

એક્સેલ કોપ્કેર લિમિટેડ

૫/૨ - ઇયાપરી રોડ, ભાવનગર - ૩૬૦૦૦૫
ફોન : ૨૨૧૨૪૦૧-૨-૩ની મંગળકામનાઓ સાથે

દોહા ધરમના

મેલે મન વ્યાકુલ રહે, નિર્મલ સુખિયા હોય ।
સમદાય કો બદલ કર, નાત સે બચા ન કોય ॥

સમદાય તો વ્યર્થી હૈ, ધર્મ સાર્થક હોય ।
પ્રભલ પ્રમુખતા ધરમ કી, પગ પગ પ્રકટિત હોય ॥

સમદાય કી જ્ક્ક મે, માનવ વ્યાકુલ હોય ।
શુદ્ધ ધરમ જિસકો મીલે, હરભિત પુલકિત હોય ॥

દાંસમેટલ લિમિટેડ

૩૦૧-૬૧ ટાવર, અંકાપુરી આર્કેડ, આર.સી.દાટ રોડ,
યડોદાર-૩૬૦૦૦૭. ફોન : ૨૩૪૩૩૦૨ / ૦૨૮૧ મંગળકામનાઓ સાથે

સૌરાષ્ટ્ર વિપ્રશ્યના રિસર્ચ સેન્ટર (પત્રિકા વિભાગ) ૩-એ, પ્રમુખ સ્થાની આર્કેડ, પહેલા માળે, માલવિયા ચોક, રાજકોટ - ૩૬૦૦૦૧. પતી પ્રકારાક તથા મુદ્રક : ચંદ્રભાઈ મહેતા, સુદર્શા સ્થાન : નાઈસ આર્કેડ, ‘મુદ્રિતરામ કોમ્પ્લેક્સ’, રાઘવાણી મેઈન રોડ, રાજકોટ - ૩૬૦૦૦૨. પ્રાચી રાજકોટ નાતો પ્રકારિત. તંત્રી : ભરત કાપડીઆ. વિપ્રશ્યના (નુજીવાની) પત્રિકાનું લયાજમ : ૩-એ, પ્રમુખ સ્થાની નીચીની રાજકોટ સિટી ઓફિસ ભાવા ડાઈનિંગ હોલ, પ્રચારાલાય પ્લોટ, રાજકોટ - ૧.
વિપ્રશ્યના ૨૫ ડિસેમ્બર ૨૦૦૮

ચાર વર્ષનું લયાજમ : રૂ. ૧૦૦/-

વાર્ષિક લયાજમ : રૂ. ૩૦/-

(Renewed upto 31.12.2008)

Posting day-25th of every month,

Posted at Rajkot RMS - 360 001.

Write PIN CODE for Correct Delivery

If undelivered please return to :

સૌરાષ્ટ્ર વિપ્રશ્યના રિસર્ચ સેન્ટર (પત્રિકા વિભાગ)

3-A, પ્રમુખ સ્થાની આર્કેડ, પહેલા માળે,
માલવિયા ચોક, રાજકોટ. ફોન : ૨૨૩૩૧૯૦૦
સિટી ઓફિસ : ફોન - (૦૨૮૧) ૨૨૨૦૮૯૧-૮૯૯
મોબાઇલ : ૯૮૨૭૨ ૨૧૫૮૧

email : info@kota.dhamma.org

Web site : www.kota.dhamma.org